

БРАНИСЛАВА ИВАНОВИЋ

17. септембар, 1941. - 28. Октобар, 2008

Бранислава Ивановић

Рођена у Београду од оца Љубинка и мајке Зорице Миловановић, 17. септембра, 1941. године. Пра-пра унука Младена Миловановића, Карађорђевог Војводе, првог градоначелника Београда ослобођене Србије. Супруга проте Александра Ивановића, секретара Америчко-Канадске Епархије.

Са мајком је остала као тек рођена беба у Београду, јер је отац отеран у немачко заробљеништво. Оца је први пут видела у Америци 1965. године.

Вредна и побожна православна Српкиња и мајка. Децу је извела на прави пут и сво троје имају докторске дипломе. Велики радник и организатор. Као менаџер компаније за одржавање зграда запослила је и помогла многе наше људе. Активно је учествовала и радила у својој локалној црквеној општини Светог Стевана Дечанског. Била је прави

је мајстор за спремање српских јела и специјалитета. Била је председница Кола српских сестара поменуте цркве. У дечијем кампу у улози секретарице организовала је сређивање свих камповских просторија и канцеларија. Лично је помагала прогнанике из Републике Српске, а у делегацији са Епископом Лонгином посетила је наше светиње на Српском Косову и лично носила новчану помоћ тамошњој сиротињи. Њен мото је био: /Рука која даје не проси./ Волела је своју Србију, српски народ и Српску православну цркву изнад свега.

Наша драга протиница Бранислава Ивановић била је добра ћерка, узорна супруга, одлична домаћица, пажљива свекрва, брижна ташта, бака, попадија, протиница, а ипак је од свега била највећа мајка.

Драгој и покојној протиници Бранислави Ивановић покој души у царством небеском сада и увек. Бог да јој душу прости.

Ивановић Бранислава, после дуге болести, преминула је 28. Октобра, 2008 у Чикагу у својој 67. години. Вољена супруга проте Александра Ивановића. Вољена мајка Верољуба, Игора и Александре. Бака седморо унучади: Бранислава, Стефана, Сање, Анице, Јордана, Миле и Маје. Сестра Мирослава Милановића. Имала је пријатеље широм Америке и Србије.

Поводом смрти протинице Браниславе Ивановић изражавамо дубоку захвалност Његовом П реосвештенству, Епископу Господину Лонгину, на молитвама и топлим речима утехе на опелу, проти Јовану Тодоровићу на опроштајном говору на помену, браћи свештеницима који су присуствовали помену и опелу. Захваљујемо председнику наше Црквено-Школске Управе, Управи, председници КСС наше ЦШО, Даниели Гомаз, на њеном опроштајном говору, свим члановима и парохијанима наше ЦШО и свима онима који нам на било који начин изразише саучешће на великом губитку. Свима који су принели своје молитве за покој душе наше драге покојнице и помолили се Господу за покој њене племените душе срдечно хвала и нека вам се врати у добру.

Прота Аца са породицом.

Марко Ристић

Јануар, 29. 1928 - Новембар 09. 2008.

Добар Србин, супруг, отац и деда, који је за собом оставио да тугује многобројну фамилију, родбину и пријатеље у Чикагу и Србији.

Један од оснивача фудбалског клуба Уједињени Срби и верни навијач до краја свог живота.

Један од Маркових најдражих момената био је примање пехара за освојено прво место фудбалског клуба Уједињени Срби.